

[Waldorff]

enorm forbrugsforøgelse. Så skynder man sig selvfølgelig hen til sin pensionskasse og til sit forsikringsselskab for at få lånet. Det andet er, at vi må spørge regeringen: har man tænkt sig at fastholde dette stop for forbrugslån ud over den 1. januar 1980? Ellers er det jo klart, hvad virkningen vil blive, nemlig bare en forskydning af disse forbrugslån, og jeg vil da godt høre, hvad ministeren vil sige dertil.

Det tredje er, at hvis der overhovedet skal være nogen mening med at gå og tænke sig om, så må det være for at forberede nogle virkelig vidtgående indgreb over for pensionskasser og forsikringsselskaber. Ellers bliver dette et lærestykke i – det er det for øvrigt allerede ved at blive – hvordan selv meget forsigtige og beskedne indgreb over for disse økonomiske kolosser, som pensionskasserne og forsikringsselskaberne er, medfører, at de kommer op på mærkerne og starter deres pressionsvirksomhed.

Jeg mener, det er en illusion at tro, at man kan forhandle sig til rette med disse store økonomiske klodser, som der er tale om. Jeg mener, at det, man må gøre klart, og det må forhåbentlig da også blive klart for regeringen meget hurtigt, er, at man må gribe ind over for det, som overhovedet giver forsikringsselskaberne og pensionskasserne deres mulighed for at pumpe disse forbrugslån ud med skatteyderfinansiering i flere omgange. Man må være villig til at gribe ind over for, at pensionskasser og forsikringsselskaber er skattefri, at der kan ske en skattefri rentetilskrivning i disse selskaber. Det er det, det handler om, det er derfra, de midler kommer, som man har så travlt med at pumpe ud til sine medlemmer til forbrug.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti finder dette lovforslag overflødigt og på visse områder skadeligt. Det er overflødigt, fordi aftalen mellem Nationalbanken og Pensionskasserådet af maj i år virker fuldt tilfredsstillende, og det er skadeligt, fordi der bliver tale om en manglende efterfinansiering i byggebranchen på – ja, det blev oplyst i udvalget, at det drejede sig om en 5.000–6.000 huse, og at gennemsnittet kunne sættes til ca. 200.000 kr. pr. stk., og det betyder jo, at det vil tvinge folk ud på det grå pengemarked.

Kristeligt folkeparti vil stemme imod lovforslaget under henvisning til disse kendsgerninger og til betænkningen med bemærkningerne, som jeg ikke her skal gentage.

Alfred Hansen (DR):

Det har været ganske interessant at følge udvalgsarbejdet, navnlig i den afsluttende fase, hvor det pludselig gik op for de meget EF-ivrige medlemmer af udvalget, at dette vist ikke var i overensstemmelse med EF-forordningerne. I ly heraf kunne man jo da opfordre ministeren til at tage forslaget tilbage, så man ikke kom i den situation, at man bliver underkendt i EF. Men måske har ministeren allerede indhentet tilladelse til det. Det er der jo tidligere stillet spørgsmål om, så vi får jo nok svaret fra ministeren om lidt.

Men hvorom alting er, så forklarer netop denne uenighed om, i hvor høj grad vi selv kan bestemme denne lovgivning, eller vi ikke kan, at vi har afgivet vores selvbestemmelsesret, at vi ikke er herrer i eget hus, at vi ikke selv kan udforme og vedtage de lovforslag, som måske et flertal i folketinget ønsker. Hvis det viser sig at være i strid med EF-forordningerne, så er det sådan set det eneste argument, der måske kunne få mig til at vikle lidt og give mig lyst til at stemme for lovforslaget.

Jeg mener ikke, at det, forslaget sigter på, nemlig forsikringsselskabers og pensionskassers udlånsmulighed, er nogle lyssky foretagender. Det er foretagender, som er fuldt legale, som er kontrollerede. I den forbindelse er det værd at bemærke, at de pensionskasser, som ikke er under tilsyn, heller ikke er omfattet af lovens bestemmelser. Det er altså kun de forsikringsselskaber og pensionskasser, som man har tilsyn med, der er omfattet af loven, og enhver kan vel se, hvad dette indebærer.

Der er også tidligere, og med rette, blevet spurgt om, hvad der skal afløse denne lov. Der står jo i bemærkningerne, at der med denne lov lægges op til noget mere permanent, til noget mere vedvarende. Hvad mon det er for vedvarende ordninger, regeringen vil have indført på dette område, og hvordan vil det stille sig i forhold til EF-forordningerne, eventuelt være i strid hermed?

Det er jo sådan, at vi vel alle her i folketinget ønsker, at de, der skal låne penge, lå-